

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Вівторок, 27 жовтня 1981 року • № 129 [3013] • Ціна 2 коп.



На бурлячих плантаціях колгоспу імені Ілліча Новгородівського району трудиться сімейний екіпаж: немовляти водить Василь Янович КАЛАШНИК, а допомагає йому син Валерій. Юнак після закінчення середньої школи залишився в рідному господарстві. Батько й син уже викопали корінь на площі 300 гектарів.

Фото С. ФЕНЕНКА.

Ініціатива передовиків

Протягом п'яти років міцно утримує першість у змаганні доярок району комсомольсько-молодіжний колектив імені 60-річчя ВЛКСМ молочнозварної ферми Несватківського відділка радгоспу Дружого імені Петровського цукрокомбінату.

Так, на кожну корову за дев'ять місяців уже надано 2 тисячі 930 кілограмів молока; 97 процентів виробленої продукції здано державі першим сортом.

Готуючи гідний трудовий дарунок XIX з'їзду ВЛКСМ, передовий колектив дав слово до дня відкриття всесоюзного комсомольського форуму завершити план п'яти місяців наступного року по виробництву і продажу молока державі. Намічається одержати від кожної корови 1359 кілограмів молока, з всього надати його 5 тисяч 259 центнерів.

В. ГРЕБІННИК.
Олександрівський район.

АНОНС



**СЬОГОДНІ —
ВІДКРИТТЯ
СОТОВОГО
ЮВІЛЕЙНОГО
ТЕАТРАЛЬНОГО
СЕЗОНУ**

Відкриття сезону. Це завжди свято, вітання і квіти. А для кировоградських акторів сьогодні особливо пам'ятний день — відкриття сотого, ювілейного сезону. До нього вони готувалися як до найвідповідальнішого екзаммену, йшли крізь роки творчого зростання.

(Матеріал, присвячений цій даті, читайте на 3 стор.).

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

За висотою — висота

НА ЧЕСТЬ XIX З'ЇЗДУ ВЛКСМ — 19 УДАРНИХ ДЕКАД, — З ТАКОЮ ІНІЦІАТИВОЮ ВИСТУПИЛИ НА ЗВІТНО-ВИБОРНИХ ЗБОРАХ КОМСОМОЛЬЦІ МЕХАНОСКЛАДАЛЬНОГО ЦЕХУ № 3 ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА».

КОМСОМОЛЬСЬКА організація механоскладального цеху № 3 — одна з кращих на заводі «Червона зірка». Чимала заслуга в цьому секретаря комсомольського бюро Миколи Новака. Молодь цеху обрали його своїм ватажком три роки тому. І відтоді зникло затишшя, яке панувало до цього у комсомольському осередку. Правда, через брак досвіду Миколі не все відразу вдавалося.

Спробував спочатку організувати в цеху хор. Але не пішли хороші результати. Молоді робітники співати не могли. Микола не вірив, що пісня не зможе згуртувати людей, тим більше молодих. Тоді обрав інший шлях: на комсомольських зборах запропонував створити цеховий вокально-інструментальний ансамбль. Ідею підхопили. Але підразу постало питання: де взяти кошти на придбання музичних інструментів? Микола запропонував: — Давайте влаштуємо кілька суботників!

Близько тисячі карбован-

ців заробили тоді комсомольці на суботниках...

У цеховій молоді з'явилася багато цікавих справ. Комсомольці взяли шефство над кількома навчальними групами МПТУ № 4 і класами середньої школи № 6. Вони здружилися зі своїми підприємцями, проводять з ними класні години, влаштовують екскурсії школярів до заводського музею, допомагають учителям готувати конкурси і вікторини.

На звітно-виборних комсомольських зборах, які цим днями відбулися в цеху, виступив комсорг однієї з груп ПТУ № 4 Костянтин Радницький. Він підкреслював, що їм, майбутнім робітникам, які сьогодні проходять виробничу практику на заводі, легко працювати поруч із своїми комсомольськими наставниками.

Бо є у них чого почитатись. Молоді робітники третього механоскладального підприємства ініціювали бригади токарів механоскладального цеху № 2, яку очо-

лює депутат Верховної Ради УРСР Л. В. Черненко, — «Десяту п'ятирічку — за чотири роки». Вони з честю справилися із п'ятьма соціалістичними зобов'язаннями, а свердловальники Г. Красна, електроварники А. Полівода, О. Москвін та Н. Луценко рапортували про завершення завдань десятиріччя ще раніше.

НА ЗВІТНО-ВИБОРНИХ зборах можна почути гостру критику на адресу комсомольського бюро та окремих комсомольських підприємств.

Так було і цього разу. В своїй доповіді М. Новак об'єктивно, без прикрас оцінив роботу комсомольського бюро, зробив критичний аналіз роботи цехового штабу «Комсомольського прожектора». В цеху існує ряд проблем, які залишилися поза увагою штабу «КП». Це і неритмічність виробничих процесів на дільницях, і байдуже ставлення окремих керівників цеху до комсомольських починань, і низька культура виробництва, надходження бракованих деталей з інших цехів. З допомогою «Комсомольського прожектора» можна було б вирішити більшість цих питань. Як?

На це запитання на зборах відповів заступник сек-

ретаря заводського комітету комсомолу Ю. Лаговський:

— Якби у цеху не тільки влаштовувалися рейди, а сигнали про виявлені недоліки направлялися керівництву цеху і при цьому «прожектористи» вимагали ще й відповіді на критичні зауваження, то справи, безперечно, значно поліпшилися б.

НА ЗБОРАХ обговорювалося чимало наболілих питань, висловлювалися пропозиції.

І от на трибуну піднялася Ганна Ступак, керівник бригади токарів. Добра слава їде на заводі про колектив комуністичної праці, який вона очолює. Недавно бригада Г. Ступак рапортувала про завершення п'ятирічного завдання 1981 року.

— Пропоную виступити з ініціативою: «На честь XIX з'їзду ВЛКСМ — 19 ударних декад!»

Останні її слова потонули в оплесках. Цей почин став не новою сходинкою молоді до висот комуністичної свідомості і робітничої майстерності.

Народилася нова ініціатива напередодні святкування 63-ї річниці з дня народження Ленінського комсомолу. Вона стала гідним подарунком механоскладальників цьому свату.

О. АНОХІНА.
м. Кировоград.



Компаніївський район:

ОСОБИСТО ПРИЧЕТНІ

Висока комсомольська свідомість. Включає вона в себе і особисту причетність кожного співчанина до справ народу, і його активну позицію, і прагнення завжди бути в авангарді. Комсомольська свідомість — у праці молодих, в навчанні, творчості й пошуках. Яскраві приклади вияву її — у кожному колгоспі, на кожному підприємстві нашого району.

Н. Дерев'яно — доярка колгоспу імені Леніна, Г. Кроленко — шофер колгоспу імені Тельмана, П. Степанов — слюсар Лозуватської спецмайстерні... 156 нових імен комсомольців — передовиків виробництва назвали передз'їздовське змагання.

Протягом життя зі сторінок районної та обласних газет не сходило ім'я комбайнера колгоспу «Україна» комсомольця Анатолія Шамшури. Четвертий рік жнивець молодий механізатор — і щороку нозий щабель сходження. Почавши з подільного третього місця в змаганні колгоспних хліборобів, він щороку долав усе нові рубежі. І ось — першість. А за ним іде й послідовник — комсомолец О. Курдашкін.

У матеріалах XXVI з'їзду КПРС, XXVI з'їзду Компартії України, пленумів ЦК ВЛКСМ і комсомолу республіки як одна з характерних рис радянської молоді відзначалася вірність справі батьків, прагнення гідно прийняти естафету трудової звитяги старшого покоління.

На ділі підтверджують це молоді доярки колгоспу імені Чапаєва сестри Барбаренко. На зміну матері прийшла на ферму найстарша — Валентина. Тепер вона — завідувач фермою. Закінчивши школу, приклад сестри-комсомолки наслідували Надя Зоя і Люба. Вони — доведені доярки, наша гордість.

Сила комсомолу — в партійному керівництві. Більшість комсомольських організацій району очолюють молоді комуністи. У складі виборного комсомольського активу — майже сто членів КПРС.

Хочу розповісти про секретаря комсомольської організації Лозуватської спецмайстерні райсільгосптехніки Олександра Грицькова. Без роздумів обрав він робітничу професію. Працював слюсарем, освоїв і токарну справу. Очолив комсомольсько-молодіжний колектив. Члени його першими впровадили метод бригадного підряду, зробили рекордні виробничі щоденні норми. За високу свідомість, принципність і організаторські здібності шанують у колективі Олександра. Комуністи виявили довіру,

приймавши його кандидатом у члени КПРС.

Високу свідомість трудівника, вихователя й ватажка молоді щодня демонструє молодий комуніст з колгоспу імені Урицького, член обкому комсомолу В. Ванжа. У тракторній бригаді, де він працює, багато молоді, всі механізатори — комсомольці, як і він, носять звання правопланових змагань.

Багато можна розповісти про добрі справи кожного з 38 комсомольців колгоспу «Україна». У господарстві за ініціативою комітету комсомолу створена перша в районі комсомольсько-молодіжна ланка доярок. З цінним починанням виступили співчани колгоспу «Іллічів», створивши постійно діючі курси механізаторського всеобучу, які відвідують й економісти, культпрацівники, обліковці.

Формування високої свідомості радянської людини починається зі шкільної партії. Тому таке велике значення ми надаємо діяльності шкільних комсомольських організацій, у яких — третина комсомольців району. Приємно відзначити хорошу успішність комсомольців Червоновершківської та Компаніївської середніх шкіл, добрі справи старшокласників Компаніївської восьмирічки, у чому знайшла вияв їхня комсомольська свідомість.

Комсомольці та піонери Червонослобідської восьмирічної школи під час Всесоюзного суботника посадили сотню дерев, учні Лозуватської середньої школи зібрали 8 тонн металобрухту, три тонни макулатури. З 19 випускників Зелениківської середньої школи восьмеро пішли на курси шоферів, щоб працювати в рідному колгоспі імені Тельмана.

Від школи до трудової колективу — такий шлях становлення молоді людини. І людиною високої культури може стати тільки той, хто безперервно долає вершини знань. Для юнаків і дівчат нашого району, як для всієї радянської молоді, маршрут цього сходження проходить і через систему комсомольського політичного та економічного навчання. У новому навчальному році в школах комсомольського політнавчання та економічної освіти вчаться 806 молодих трудівників. Вчаться мислити масштабно, по-державному, ідейно зростають.

Активна участь молодих трудівників району у творчій праці радянського народу — ось найвищий вияв комсомольської свідомості, свідчення їхньої комуністичної переконаності і політичної зрілості.

С. ВЕРКО.
перший секретар Компаніївського райкому комсомолу.

НЕ ЗАВЖДИ можна постійно займатися справою, у якій почуваєшся впевнено і задоволено, у якій кінцевий результат залежить тільки від тебе. Обставини іноді наказують: «Треба!» А ти вже чиниш як підкаже совість...

Сашко Стешенко зарахувався членом тракторної бригади колгоспу імені Фрунзе. І він гордиться, що досвідчені механізатори обходяться з ним, як з рівним. Будь-що хотів довести, що знає трактор, уміє орати, сіяти, обробляти поля. Однак того, 1974 року, і він опинився перед вибором.

— Знаєш, Сашко, завтра жнива, а один комбайн стоїть без людей — немає екіпажу, — бригадир запитав дивизора Стешенка. Хлопець кілька місяців як після училища, працює справно, та все ж жнива — серйозне випробування...

— Ну що ж, як треба, то сяду на комбайн.

— Та й помічника нема, — роздумував у голос бригадир.

— Буда, — пообіцяв Стешенко.

Наступного дня разом з молодшим братом, восьмикласником Андрієм, Стешенко вийшов у поле. Що то за жнива були! Смішно й згадувати. Передостаннє місце серед тринадцяти екіпажів зайняли. Хліба осипаються, а комбайн стоїть. На руках жнивець не залишався від тих постійних ремонтів...

«І наче пісню твориш»

Товариш по Спілці

Сім років минуло, а Сашко й досі пам'ятає ті жнива.

— Тоді я, мабуть, вперше серйозно замислився над тим, що таке свідоме ставлення до праці. Хтось же лагодив той комбайн, готував його до жнив. І не усвідомлював, що від нього залежатиме доля врожаю.

Йому й досі шкода того незібраного хліба. Жаринками печуть совість ті опалі зернини. Тоді хлопець сам собі дав слово: будь-яку справу робити так, щоб ні перед ким не було соромно. Ремонтував комбайн так, що задрала вся бригада, ора, сія — у приклад його ставили. І жнивав на совість.

Кажуть, жнива на жнива не схожі. Стешенко впевнений: схожі. Напружено, ритмом, тим, що ніколи легкими не бувають.

Ось нинішні. Усе повторювалося, як і торік, як і позаторік. Спека, полелі хліба. Степові пугівці курилися. Проїде грузопик, а за ним — пил, наче хвіст комети. Нічого не змінилося, хіба що сам Стешенко. Ближче сприймає поле, вболіває за врожай. Досвіду прибавило в молодого хлібороба.

— Раніше я просто виконував свої обов'язки. Я був задоволений, та й на мене не скаржилися. І лише з роками, коли живий мозолі вже не сходили з долонь, прийшло нове розуміння значимості того, що роблю. Виходиш у поле — і наче пісню твориш.

Допомогло змагання. Коли щодня знаєш свій виробіток, можеш порівняти його з досягненням колег у колгоспі, в районі, го і розцінюєш його інакше. Як успіх чи невдачу. Залежно від того, якими мірками міряєш.

У Олександра Стешенка вони завжди високі. З усього хотів бути схожим на всіма планованим в Покрові Лаврушенка. І ще тричі укладав з ним договір про змагання. Трічі на жнивах легко обійшов його. А на нинішніх ніж не міг наздогнати. Щодня хоч на 50 центнерів те відставав від Лаврушенка. Лише в останній жнивний день випередив. 11 тисяч 300 центнерів зерна намолотив.

Нелегко далася ця перемога. Тим дорожче вона. Сяє на лавцані значок ЦК ВЛКСМ «Золотий колос», портрет його як переможця районного змагання — на районній Дошці пошани. Райком комсомолу нагородив його туристичною півкою до Куби...

— Подій та й подій у нинішньому році, — сміється Сашко. — І найбільш значима — мене прийняли кандидатом в члени КПРС.

Хлопцеві виявили довіру. І він устаткував, як і обов'язки відтепер покладаються на нього.

— Бути попереду, як і належить комуністу. Завжди, в усьому. Готуюсь аступити до сільськогосподарського технікуму, у політехніці займаюсь самоосвітою. І щодня у полі. Бо я ж — землероб.

Н. ЧЕРНЕНКО.

КОМПАНІЙВСЬКИЙ РАЙОН:

ОСОБИСТО ПРИЧЕТНІ

Від конференції до конференції

ЛИПЕНЬ 1980 р. Молодий комбайнер колгоспу імені Ілліча Микола Кіщенко вийшов переможцем обласного змагання жнивників. Разом зі своїм помічником Володимиром Ісаєвим він зібрав комбайном СК-5 10313 центнерів хліба. Комсомольський екіпаж нагороджений значками ЦК ВЛКСМ «Золотий колос» і грамотою обкому комсомолу.

ЖОВТЕНЬ 1980 р. Комсомольсько-молодіжні колективи Лозуватської спеціалізованої райдрукарні (групи комсорти О. Грицькова і Т. Дзеркаль) першими в районі завершили п'ятиріччя. Член КМК Лозуватської спеціалізованої райдрукарні слюсар Василь Мавриненко виконав намічене на 160 процентів.

СІЧЕНЬ 1981 р. За успіхи у виконанні планів десятиріччя 20 молодих виробників району нагороджені значками ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятиріччя», 210 значками «Ударник-81».

КВІТЕНЬ 1981 р. У патрістичний рух «Одинадцять п'ятиріччя» ударну працю, знання, ініціативу і творчість молодих включили більше 2 тисяч юнаків і дівчат району.

ТРАВЕНЬ 1981 р. У районному конкурсі професійної майстерності, у якому брали участь більше 200 дворок, перемогла майстер машинного доїння з колгоспу імені Кірова комсомолка Ніла Захарова.

ЛИПЕНЬ 1981 р. На збиранні ранніх зернових на полях району трудилася 2 комсомольсько-молодіжних колективи, 21 комсомольсько-молодіжний комбайний екіпаж, 36 автомобільних і 21 тракторний екіпаж, що значно більше, ніж у попередні роки.

За звітний період у члени ВЛКСМ прийнято 464 учні загальноосвітніх шкіл і 156 виробників. 86 комсомольців стало комуністами і кандидатами в члени КПРС.

Слово — комсомольському пропагандистові

КУРС ЦІКАВИЙ І НЕОБХІДНИЙ

Іноді ще доводиться чути: «Навіщо мені знати основи атеїзму, я ж не віруючий». Та варто лише зацікавити цю людину, як потім уже ніщо не перешкодить їй вивчати питання атеїзму. Саме зацікавити, пробудити у молоді прагнення до поглиблення знань і пошуків ми, пропагандисти.

Дехто ламає голову, над тим, як можна застосувати атеїстичні знання на

практиці (в колективі, мовля, нема віруючих), а для слухачів нашої політшколи це не проблема. Бо ж нікому не треба доводити, як важливо медичному працівникові мати тверді атеїстичні переконання, вміти боротися з різними забобами і пережитками, що шкодять здоров'ю людини.

Майже кожен слухач знає приклади з власної практики, коли хворі вда-

валися до заговорювань, нашіптувань, «зйакчування переляку», що тільки ускладнювало захворювання. І всі сходяться на думку, що в такому разі слід: «Це погано. Не робіть цього. Слухайтеся тільки лікарів» мало. Треба вміти розвінчати «чари», пояснити природу «таємничих» явищ.

Крім того, роз'яснювальну атеїстичну роботу треба вести не тільки серед віруючих чи людей, які вдалися до «божих» методів лікування, а й серед усіх пацієнтів. Інакше знизиться ефективність профілактичної роботи. Молоді ж медичні працівники іноді це недооцінюють. І тут у пригоді стає мій багаторічний досвід пропагандиста, практика медична.

Г. МАСЛЮКОВ, пропагандист школи комсомольського політнавчання.

сміт Компаніака.

Ми — інтернаціоналісти

ДРУЗИ — НА ВСІЙ ПЛАНЕТІ

Усі дороги — бруковані, в'їжджені, і маленькі, втопані, які подекуди губляться в полі, — сходяться до Першотравневої школи, що біліє на пагорбі. Поле з трьох бонів підступає аж до самих стін, і лише з четвертого — сильні око сяє — молодення деревця.

— Це наш парк дружби, кожен деревце тут посаджене нашими гостями, почесними членами КІДУ, — розповідає президент шкільного клубу інтернаціональної дружби Тетяна Балацька. — А це ми садимо деревця в честь знайомих дат у житті наших друзів.

— Скільки ж друзів у вас? — запитує, дивуючись такій кількості саджанців.

— Вони — майже на всій планеті. Наш клуб «Дружба» підтримує зв'язки з 100 країнами союзних республік, з 16 — з братніх соціалістичних країн, веде листування з 820 ровесниками в СРСР та за кордоном, — відповіла дівчина.

Ми йшли на чергове засідання КІДУ, присвячене 1300-річчю Болгарії, і я з цікавістю слухала розповіді про знаменитий шкільний клуб.

— Взагалі нам дуже пощастило, — доповнює розповідь учнів викладач іноземної мови Іван Тимофійович Прудун. — Багато наших випускників стали прославленими людьми, а ніхто не забуває рідної школи. В організації інтернаціональної роботи — велика їхня заслуга.

Так, із зустрічей з випускниками школи, з листування з ними починався клуб, зароджувався перший його традиції.

...Якось завідав до школи колишній її учень, нині працівник Міністерства закордонних справ СРСР Федір Петрович Рибко. Розповів про 10-й танковий орден Суворова Дніпровський корпус, ветераном якого він є. Цей корпус першим форсував Дніпро 1943 року, вклав себе в вмирущю славою героїстичності, імена й досі багатьох з яких невідомі. Кідиць взялися допомогти землякові у розшуках боївоих побратимів. Так народилася секція «Пошук». Героя школи веде листування з 330 ветеранами корпусу, яких самі розшукали, яким допомогли зу-

стрітись. Рада ветеранів 10-го танкового ордену Суворова Дніпровського корпусу нагородила шкільний КІД пам'ятною медаллю на честь 35-річчя форсування Дніпра.

Міцна дружба зв'язувала шкільників і колишній випускником Героєм Радянського Союзу М. П. Баростовенієм. Частини гості у них і делегат Всесвітнього конгресу боротьби за мир Ф. Д. Гетманець.

«Вітання, сестро! У дружбі квітуть, у праці процвітають!» Під урочисте засідання КІДУ. Лунать вітання, розповіді, історії великої рідкої ластівки, присвячені великій братній республіці.

І знову гості. — Олена Карнівна Довгоголова, Кавалер двох орденів Леніна, депутат Верховної Ради УРСР, передова дворка колгоспу імені Урицького. Вона щойно повернулася з Болгарії, куди їздила обмінюватися досвідом як член комісії в закордонних справах Верховної Ради УРСР. Її розповіді про учбовий шкільний комбінат у місті-побратимі Телбукіні, де учні здобувають одночасно освіту й професію, про експериментальну школу імені Петко Славейкова, де навчання починається з 6 років, зацікавили всіх. Довго не відпускають Олену Карнівну і після засідання, розпитують про болгарських ровесників. А потім ведуть в експозиційну кімнату КІДУ.

— Ось це пригорща бученвальської землі, — розповідають їй. — Це колишній в'язні концтабору Сокол, Андріяшевський і Тадеуш передали нам. Ось нові листи від друзів. А знаєте, ми вже пишемо всім, хто розуміє, німецькою мовою, — хваляться.

Книги, листівки, значки, предмети побуту і марки — їх стільки, що навіть на тематичних виставках, що влаштовували члени клубу, не всі вміщалися.

Багато трудових справ завершено кидівцями. Так, з їх ініціативи школярі Першотравневої десятиріччя не раз організовували трудові десанти, а зароблені кошти передавали у Фонд миру, їхній рахунок сягнув уже майже тисячі карбованців.

...Школа — як вулик. Притихне на недолгі 45 хвилин і знову гуде, дзвенить. Нескінченна шкільна круговорот, наповнена уроками, змаганнями, зборами, зустрічами, походами і вечорами. — Всім, що дає змогу рости людину праці, людину високої свідомості, людину-інтернаціоналіста.

Н. МИКОЛАЄНКО.

с. Першотравенка, Компанієвський район.



ФОТО-ЛІТО-ПИС



Комсомолка Олена КОВАЛЬЧУК трудилася в колгоспі «Комуніст» на різних роботах. І за що б не бралася — робила на совість. За пропозицією комітету комсомолу господарства торік вона пішла працювати пташницею. І знову — попереду у змаганнях.

Не шкодує сил для виховання підрастаючого покоління в душі відданості справі Леніна, партії, народу вчителька Червоновершківської середньої школи Л. В. ЛЮЛКОВА.

Часті гості в полі, на ток, фермі і тракторній бригаді колгоспу «Укріна» комсомольці-культармії Шинківського Будинку культури.

Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

СЕМІНАР

Сьогодні у Кіровограді відкривається чотириденний республіканський зональний семінар секретарів — завідувачів відділами учнівської молоді райкомів, міських комсомолу, завідувачів відділами районними і міськими відділами народної освіти Кримської, Одеської, Херсонської, Кіровоградської областей і м. Севастополя. Основне питання яке розглядалось на семінарі — проблеми комуністичного виховання підростаючого покоління.

На пленарному засіданні першого дня роботи семінару з доповідями «Рішення XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України і завдання органів народної освіти, педагогічних колективів шкіл респуб-

лики по дальшому вдосконаленню форм і методів навчання і підвищенню комуністичної свідомості та «Про підвищення ролі комсомольських і піонерських організацій шкіл республіки в комуністичному вихованні шкільної молоді в світлі рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України» виступають заступник міністра освіти УРСР І. С. Хоменко і секретар ЦК ЛКСМ України І. Я. Сакань.

У дні проведення семінару працюватимуть секції, де учасники обмінюються досвідом роботи; відвідають кілька шкіл і позашкільних закладів Кіровоградської області, побувають на концертах заслуженого народного ансамблю танцю УРСР «Ятрань» і учасників художньої самодіяльності обласного Палацу піонерів і школярів, ознайомляться з основними визначними місцями Кіровоградщини.



Найкраща кімната у Голицівській середній школі Олександрівського району — кімната Леніна. Усе тут зроблено руками дітей — стелі, альбому, полиці. На знімку: піонери — члени ради Ленінської кімнати. Фото В. ДЕРЖАВЦА.

Вчимосся, творимо, зростаєм!

ВІТЕР за вікном вирішив будь-що довести свої артистичні здібності: він то дзвенів, як ненароком зачеплена струна, то хлипав, ніби ображена дитина.

Сергій мимозолі позадригав його безтурботності, замріяно задивлявся у вікно. На сірому фоні похмурого зимового дня яскраво вирізнялася ясно-зелена ози-

каною плашиною влетів дзвінок і розсипався по партах, пробіжках, підручниках... Разом із ним у Сергія почуття уявлялися бурхливою радістю. Чого б це? — сам дзвонився. Та збавляючи, що закінчився останній урок, усе зрозуміло: зараз прибіжить додому, щось поїсть швидко — і на бригаду. А там — новий,

запідково. Здається, воно росло кожного року разом із ним. Спочатку він крутився біля батькового комбайна, більше заважаючи, ніж допомагаючи. Але Іван Григорович Мангалуца не гнівався: «Хай привчається». Сергій не хотів ні в чому відставати від старшого брата Миколи, який теж мріяв комбайном і після закінчення десятирічки залишився в колгоспі.

Минулого літа всі троє працювали на жнивях. Товариші часом жартували: «Батько з Миколою на комбайні косять, а Сергій позаду із ножицями бігає, залишені колоски зрізує». Та хлопцеві не ображалося, бо сам до жартів охочий. А оту йому, яка огортає після гарячого дня, любив над усе. Вийде увечері на подвір'я, гляне на небо, а там усі сузір'я пшеничними колосками йому здаються...

Цієї весни Миколу забрали до лав Радянської Армії, і Івана Григоровича залишили один помічник — Сергій. На канікулах він не відходив від комбайна — ішла підготовка до жнив. Незабаром сімейний екіпаж Мангалуців вийшов на збирання врожаю і намотовивши більше 6000 центнерів зерна зайняв друге місце у колгоспі «Шлях до комунізму». Добровілляцького району.

На святі першого дзвінка Сергій, тепер уже десятикласник, почує багато добрих слів про свою роботу. Правління, партійна та комсомольська організації колгоспу нагородили його Почесною грамотою та грошовою премією. Та найкращим подарунком були щирі вітання однокласників...

Є. НОВИКОВА.
Добровілляцький район.

Приклад комсорга

Учениця 8 «Б» класу Кіровоградської восьмипіочної школи № 29 Віта Кравченко ще не вирішила остаточно, яку професію обрати. Але дівчина твердо переконана в тому, що до будь-якої роботи треба ставитися з усією серйозністю і до всякого заняття вимагати міцних знань і навичок. Саме тому учениця старанно готується не тільки до уроків літератури, мови, історії (це її улюблені предмети), а й до всіх інших.

За відмінне навчання, за товариську вдачу, до брочливості комсомольці школи обрали її своїм ватажком. Зі своїм комсомольським дорученням Віта справляється також добре.

— На неї можна покластися у всьому — таку характеристику комсомольці В. Кравченко дає зауч школи М. А. Мусієнко.

В. ГОРДІЄНКО,
учень.

ПЛЕНЕ СТАРШОГО ТОВАРИША

ШЕФ — 9-Й «Б»

Основи комуністичного світогляду, високої свідомості, працелюбства, мити до знань закладаються в шкільні роки. Ось чому велика відповідальність покладється на педагогічний колектив, піонерську та комсомольську організації. Це ті мікророзвідники, де починає свою життєву дорогу.

У нашій школі комсомольська організація особливу увагу приділяє шефській роботі. Сьогоднішній комсомольці ще вчора жили тільки ж зацікавлені, турботами, якими живуть інші діти, і їм дедалі порозуміліше; авторитет старшокласників на менших має сильний вплив.

Комітет комсомолу постійно спрямовує роботу вожатих. Щоразу на початку навчального року у всіх класах комсомольських організацій проводиться збір «Комсомол — вожатий піонерів», на яких збираються вожаті, керівники спортивних секцій, гуртків «Учень навчається» та «Хочу все знати».

Найкраще проводить шефську роботу комсомольський осередок 9 «Б» класу. Всього минулий навчальний рік дев'ятикласники систематично працювали з підшефними. Вони організували агібригаду, яка глибоко ознайомила піонерів з життям і діяльністю В. І. Леніна, з його дитинством і юнацькими роками, а методами виховання дітей у сім'ї Ульяніних. У цьому році агібригаді підготували матеріал XXVI з'їзду КПРС, провели бесіди «Від з'їзду до з'їзду», привабили XIX з'їздові ВЛКСМ та XXIV з'їздові ЛКСМУ, готувалимуть під-

шефник до зустрічі 60-річчя піонерської організації.

У дні, коли працюють гуртки «Учень навчається» та «Хочу все знати» у загальної напів піднесення. Піонери знають, що Н. Ужва, Т. Проценко, Н. Гринь, С. Ткаченко розкажуть багато цікавого про життя дітей різних країн, виступи Л. І. Брежнєва в «Арктиці», дають відповіді на всі запитання, проводять тематичні настанови з цивільної оборони, ходять по азимуту.

С. Зав'ялов, С. Магда, О. Павленко добре ведуть спортивну роботу, допомагають загоні готуватися до гри «Зірниця», — проводять настанови з цивільної оборони, ходять по азимуту. Кожен комсомольський вожатий самостійно справу до душі. Член класної ради Л. О. Стрелко допомагає піонерам оформляти стійки, піонерський куточок, щоденний загон. В. Сипченко, Р. Баранчик, І. Хліва створюють підготовку і проведення зборів загонів «Старт», «Твоє піонерське доручення», «Країна наша незора».

Клас у дружній оголошені місячник по збиранню макулатури та металолому, на допомогу піонерам прийшли відповідальні за сектор праці: поновили мету операції, призначили завдання кожному.

Досвід роботи учнів 9 «Б» класу позитивно впливає на всіх комсомольців школи.

О. КОЗАЧИНСЬКИЙ,
секретар — завідувач відділом учнівської молоді Петрівського райкому комсомолу.

СЬОГДНІ —
ВІДКРИТТЯ НОВОГО
ТЕАТРАЛЬНОГО
СЕЗОНУ

Як струмки

однієї

ріки

Слово вестерзнові об-

ласного музично-драматич-

ного театру імені М. Кро-

павицького народному ар-

тисту УРСР Г. Г. СЕМЕНЮ.

бу:

— Кріпаківчани мобілізують всю свою творчу енергію і обдарування на те, щоб гідно зустріти старі театр корифеїв. Славетні земляки залишили нам у спадщину прекрасне, глибоко реалістичне мистецтво, чутливе до важких проблем суспільного життя, олімпіке, зрозуміло і потрібне народу.

Гордість за них нерозривна з почуттям відповідальності за кращі традиції нашої сцени. Знову замислююсь над власною акторською долею...

Замислений для мене в цьому сезоні збіг подій: восени 1982 року ми святкуватимемо славне століття театру корифеїв. А трохи раніше — мої особисті ювілеї — 70-річчя з дня народження і 50-річчя акторської діяльності.

На сцену в потрапляє 17-річним юнаком. Якою ж куліс кінського обласного театру профспілок де я працював, завітав мат Петрович Юра, улюблений автор і режисер. Широко дивився, тис руки всім учасникам вистави «Імператор» за п'єсою Тригера. Ніколи не забуду слів, які він сказав мені, ще недовідомому актору: «Хочу, щоб ти не першою своєю роллю: «Стенка» актора терниста. Працюй, стільки сил вистачить».

Ік було понад 350 — різні ролі. В сучасних п'єсах і в класичній драматургії. Серед дорогих серцю — Луна з «На дні» М. Горького. Юса з «Доходному місці» О. Островського, Цюль у «Наймичці» І. Карпенка-Карого, камісар Кошкін у «Любові Ярової» А. Грінцова, Сордо в «Іринутиї історії» О. Арбузова, Ірину у «Вселенці» М. Зарудного, Галушка у «В степях України» О. Корнійчука, Таран у «Фаросах», Платон Микитович у «Діонісу Ангела» О. Володимира.

З насолодою граю Шпак (Шеломо-денчик) І. Катин-Основненка, любові роль Мартина Боруха в комедії Карпенка-Карого. У новому сезоні на сцені нашого театру йтиме багато вистав за творчими корифеями: «Суета», «Гріх і покаєння», «Ісая», «Марти Борух», у яких я теж граю.

Доля подарувала мені щастини зустрічі з прекрасними людьми, майстрами своєї справи.

1958 року режисер Натасюк піонери імені О. П. Довженка В. Деннісенко запросив мене знятися у фільм «Солдатка» в ролі секретаря парторганізації Ревиз. Відтоді кіно стало моєю незгасною любов'ю. У фільмі «Сон» я граю дядя (того самого, який вічував, що з хлопчика Тараса Шевченка ні художника, ні взагалі чогось путнього не вийде), в «Двох дядях у кінці грудня» — голову колгоспу, Героя Соціалістичної Праці.

Нині на екрані нашого міста вийшов фільм «Народжені бургою», який розповідає про народження комсомолу в області Західної України. Моя роль у ньому невелика, але вона принесла мені творче задоволення.

Мій герої... Всі вони — як витони однієї ріки, «Гора називається Творчість». То моя акторська доля, моя частка і муки.

І не була б ця ріка такою повноводною, якби не жили її струмочки щоденних творчих спілкувань із колективом, з авторами дослідження і початківця.

Сотий сезон... Для мене — п'ятдесяті, для когось — нелег п'ятнадцятий, досить, другий... А для всіх — знаменний, ювілейний.

НАЙБІЛЬШЕ ДИВО
У ТІЙ КАЗЦІ...

мина. «От би снігу на неї», — подумав хлопець і аж здригнувся, уявивши, як дрібно тремтять від холодного колючого вітру ніжні стовбачки...

— Мангалуца! Повтори те, що я тільки-но сказала! — проник у задуму невдоволений голос учительки. — Ти, бачу, десь у хмарах витаєш. Виходи до дошки, задачу будеш роз'являти.

Сергій взяв крейду, записав умову. Хімію він любить і знає Жалю, звичайно, що трохи пояснення прослухав, але нічого, із заданою впорався. Якусь кивлю подумав, звичним жестом провів по руських непокірних кучерях, і рука впевнено взяла досить складну формулу.

Усе. Виразні карі очі очікувально дивилися на вчительку. Світлана Володимирівна усміхнулася. Ну що ти йому скажеш — знання міцні...

Найкращий товариш і суїд по парті Володя Адамченко штовхнув у бік:

— Що це ти сьогодні... як сплячка красуня?

У розчинені двері спо-

щойно одержаний батьком комбайн...

Сергій Мангалуца народився і виріс у на два багатому на зелене збирання селі, назва якого з самого дитинства звучала для нього як казка — Веснянка. І найбільшим дивом у тій казці було і є народження хліба. Хлопець спостерігав його від першого погляду на сонячний світ зеленої ози- озимини і до останнього таїнства: зарум'янення на гарячій червоній круглозидих паланиці.

Сергій ще не усвідомив, як зається та сила, що дає йому часті спілкування із хліборобською прщею, але він уже знає напевно — це невід'ємна частина його життя.

Як можна не любити легкорилі рожеві як трояндковий цвіт світанки, коли на обрії, легкою хмариною витає відданий тобою сон. І твій комбайн повільно і аричисто заходить у золотистий спокій пшеничного поля. А поруч людина, яка не дасть ні в чому помилитися — батько. Закопаний тех-

нікою прийшло до Сергія не

У ЯБЛУНЕВОМУ САДУ

Ранок видався погожим. З-за хмар виплянуло не поспішному щедре сонце, залити своїм світлим промінням яблуневий сад. Плоди виблискують рум'яними бочками, ніби самі в кишенях просіються.

Враз тишу западного царства порушила пісня — співали дев'ятикласники Олександрівської середньої школи, які трудилися того дня на збиранні смачних плодів.

Учні обережно зривали з дерева кожне яблуко, клали в кошики й відра, а потім у ящики.

За роботою не помітили,

як сонце повернуло на захід. А хлопці і дівчата не припинили роботи.

Молодий агроном-садовод Петро Лихолот прийшов приймати роботу школярів. Порахувавши ящики, шестері назовнені соковитими плодами, він задоволено мовив:

— Ну, помічники, сьогодні ви потрудилися на славу: заготовили дві тонни яблук. Зібрані плоди дев'ятикласники павантажили на автомашину, а колосистий шофер Анатолій Чепурко доставив їх на базу Світловодського міськнапштору, звідки яблука потрапляли у

торгові точки міста.

У колосній імені Жданова Світловодського району чудовий яблуневий сад: він розкинувся на 120-гектарній площі. Школярі місцевої десятирічки вирішили допомогти колгоспним садоводам. Навесні вони провели трудовий десант, посадили 200 яблуньок і збрисок. Влітку учні старанно поливали міжряддя, збиравали ящики. А нині прийшли збирати багатий урожай.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
учитель Світловодської міської заочної середньої школи.

„Юність моя — комсомол“

Увага переповненого залу Палацу культури імені Компаніїча була прикута до сцени. Так було і в суботу, і в неділю. Огляд-конкурс вокально-інструментальних ансамблів професійно-технічних училищ області «Юність моя — комсомол», присвячений дню народження Ленінського комсомолу (до речі сказати, такий конкурс проводився у нас вперше), викликав великий інтерес молоді міста.

П'ятнадцять колективів представили на суд глядача свої програми. У репертуарі — пісні про мир, дружбу, вічну працю, про любов, про щастя життя під мирним небом, українські та російські народні пісні й думи.

Звання лауреата конкурсу і диплом I ступеня присуджено вокально-ін-

струментальному ансамблю «Товариш» Кіровоградського МПТУ № 4. Кіровоградське ТУ № 11.

Друге місце поділили Гайворонське СПТУ № 5 та Кіровоградське ТУ № 11.



На фото: К. КАЛИЧ — призер конкурсу. Виступав ВІА Гайворонського СПТУ № 5.

Дипломів III ступеня удостоєні колективи Знам'янського МПТУ № 3 та Кіровоградське МПТУ № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова.

Жюрі також присудило спеціальні призи. За краще виконання патріотичної пісні — Кіровоградському ТУ № 6, за краще виконання комсомольської пісні — Новгородківському СПТУ № 6, за краще виконання української народної пісні — Олександрійському МПТУ № 1, за кращу сценічну постановку — Олександрійському МПТУ № 5, за найкращий авторський текст — за пісню «Дівоча весна», приз «Надія» — Знам'янському ТУ № 2. Спеціальний приз жюрі присуджено кращому ударнику О. Бойко (СПТУ № 3, м. Олександрія). Почесного приза удо-

стоєний почесний гість огляду-конкурсу ансамбль ТУ № 4 м. Кіровограда «Гарний настрій» (керівник О. Агура). За краще виконавську майстерність солісту К. Каличу (Кіровоградське МПТУ № 8) присуджено приз обласного телерадіокомітету.

Нагороди вручено. Переможцям надається право виступити із заключним концертом...

— Конкурс показав, — поділявся своїм враженням керівник ВІА «Гарний настрій» О. Агура, — що значно зросла виконавська майстерність колективів, їхня сценічна культура, естетичний смак. Мені приємно бачити такий музичний розмаї, багатство фарб, багатство народних талантів...

В. АФАНАСІЄНКО.
м. Кіровоград.

Вівторок

▲ ЦТ
8.00 — «Час». 8.40 — Гімн нашіт. 9.05 — Телефільм «Американська трагедія». Частина 1. «Приємне товариство». 10.15 — Народна творчість. Телеогляд. 10.50 — Док. телефільм «Дивною річ». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм до річчів створення Узбецької РСР. «Скарби Кизилдуми». «Політ». «Подаруй собі місто». 15.50 — Концерт лауреата премії Комсомолу Узбецького вокально-хореографічного ансамблю «Лазгі». 16.20 — Російська мова. 16.50 — Дітям про звірят. 17.20 — Пропоросні трудові слави. Базовий Узбецького вокально-хореографічного ансамблю «Лазгі». 17.35 — Концерт оркестру тембрових баїн Московського музичного ін-ту. Жовтєвої революції. 18.00 — Подвіт. До 40 річчя оборони Тули. 18.30 — Веселі нотки. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Аліого. 19.30 — Бесіда лікарів. 19.30 — А. Хачатурян. Фрагменти з музики до балету «Спартак». 19.50 — Телефільм «Американська трагедія». Частина 2. «Люди». 21.00 — «Час». 21.35 — Обличчя друзів. 22.20 — Сьогодні у світі. 22.35 — Концерт народної артистки СРСР Б. Штоколоса.

▲ УТ
10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Фільм-концерт. 11.00 — Кіноогляд «Розум». 11.40 — «Північні скрині». 10 клас. Українська література. 12.10 — Художній телефільм «Вереги». 4 і 5 серії. 14.20 — «Доброго вам здоров'я». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Телефільм. 16.45 — «До побачення, третій трудовий». 17.35 — Концерт. 18.00 — «Депутати і життя». 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 18.45 — Оголошення. (Кіровоград). 18.55 — Фотохроніка. (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «І хліб, і слово». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Вереги». 6 серія. По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (IV програма)
19.00 — Чемпіонат Європи в футболі серед юніорів: збірна СРСР — збірна ЧССР у перерві (19.45) — «Вечірня казка». 20.45 — Концерт. 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Воскресіння».

Середа

▲ ЦТ
8.00 — «Час». 8.40 — Гімн нашіт. 9.05 — Телефільм «Американська трагедія». Частина 2. 10.15 — «Робі з нами, робі, як ми, робі краще за нас». 11.05 — Док. телефільм «Корабельна сторона». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм — призер IX Всесоюзного фестивалю телефільмів в Сревані. 15.45 — Рідна природа. 16.05 — Відгукитесь, сурмачі! 16.35 — Об'єкти. 17.10 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Трактор» — ЦСКА. 2 і 3 періоди.

Четвер

▲ ЦТ
8.00 — «Час». 8.40 — Гімн нашіт. 9.05 — Відгукитесь, сурмачі! 9.35 — Клуб кінополювання. 10.35 — Романси російських композиторів виконує народна артистка РРФСР З. Долуханова. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм про молоді. 15.45 — Концерт камерної музики. 16.15 — Чого і як навчають в ПТУ. «Шахтарська зміна Кузбасу». 16.45 — Шахова школа. 17.15 — Концертний зал телестудії «Ор-

тив» — «Зоря» (Ворошиловград). 2-й тайм. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Концерт Державної заслуженої капели бандуристів УРСР. По закінченні — Новини.

▲ ЦТ (IV програма)
21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Перша дівчина».

П'ятниця

▲ ЦТ
8.00 — «Час». 8.40 — Гімн нашіт. 9.05 — Телефільм «Американська трагедія». Частина 3. «Пристрасті».

12.25 — Художній телефільм «Вереги». 7 серія. 13.40 — «Майстри мистецтва». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «Народні таланти». 17.10 — Науково-популярна програма «Імпульс». 17.40 — «Рішення XXVI з'їзду КПРС — у житті». 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — «Комуністи 80-х». 3 позицій високим вимого. Передача з Кіровоградського заводу радіографії. (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Сьогодні у світі». 20.45 —

Чемпіонат СРСР в футболі: «Динамо» (Київ) — «Зеніт». 2 тайм. 21.00 — «Час». 21.35 — Кіноантара. 23.05 — Мелодії й ритми зарубіжної естради. По закінченні — Новини.

▲ УТ
10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Молодість Трактороград». 11.10 — Радіокий концерт. 11.50 — «Народні художні промисли». 12.35 — «Доброго вам здоров'я». 13.10 — Циркова програма. 13.50 — «Компастуріста». 14.20 — І. Юнгелов. «Вигляда». Вистава. 14.45 — «Протекла». 17.30 — «Ціна селінає друзів». 18.15 — «Актуальна камера». 19.00 — Чемпіонат

«АБВГДейка». 9.15 — Концерт. 9.35 — Програма науково-популярних фільмів. 14.05 — «Переможці». Клуб фронтових друзів. 15.30 — «Заспівали, друзі». 16.35 — «Очевидне» — неймовірне. 10.35 — «Веселі». 20.00 — «Вечірня казка».

▲ ЦТ (IV програма)
8.00 — «Час». 8.45 — «АБВГДейка». 9.15 — Концерт. 9.35 — Програма науково-популярних фільмів. 14.05 — «Переможці». Клуб фронтових друзів. 15.30 — «Заспівали, друзі». 16.35 — «Очевидне» — неймовірне. 10.35 — «Веселі». 20.00 — «Вечірня казка».

Редактор В. СТУПАК.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.



ВК 05247.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.



Індекс 61107.

Обсяг 0,5 друку. ар.

Зам. № 530. Тираж 54000.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глики, 2.